

Látogatás a műszerézműhelyben

Hetekkel ezelőtt mondták Péten, hogy egyszer már írjak a műszerész műhelyről, az ott dolgozókról is! — Olyan jó kis üzemszerű — tették hozzá.

Üzemrészt? Ismétlem meg. Hiszen én ismerem a műszerész műhelyt, ott a központi javító-műhelynél! S magam elé képelem a három-négy évvel ezelőtti műszerész műhelyt. Nagyon hasonlított egy „maszek” üzlethelyiségéhez. Kicsi, sötét. Sokszor mozdulni is alig tudtak egymástól. Pedig a szakemberek és tanulók együttvéve 15-16-an voltak. Mindig akadt valami tennivalójuk. Nap, mint nap meglátogatták az üzemet. Az ifjúsági szervezetben is lehetett hallani róluk. Hol szorgalmukat dicsérték, hol valami csínytevés elkövetése végett emlegették őket.

Eleget téve a kéréseknek, felkestem a műszerész műhelyt. Most nem a központi javító-műhely mellett van, hanem a péti rakotáránál. Bővült, épült, fejlődött a gyár,

s vele nőtt a műszerézműhely is.

Most a labor helyisége sem sokkal kisebb, mint a 3-4 évvel ezelőtti műszerész műhely. Nem is műhelynek, hanem üzemszerűnek illik be most a műhely. Több helyiségből, külön irodából, öltözőből áll. A sok új arc között alig akad egy-két ismerős, akik ma vezetőkként, vagy jó szakemberekként brigádot vezetnek. S jóval többen, mint azelőtt, 52-en dolgoznak most itt. Közülük 24 tanuló, többen érettségizett fiatalok, akik jó segítségére vannak a műhelynek.

Míg évekkkel ezelőtt 2-3 fő ellenőrizte, javította az üzemekben lévő műszereket, ma három csoportra van felosztva a műhely. Két karbantartó csoport végzi az üzemekben a műszerek ellenőrzését, tisztántartását, pontos működését. Harmadik az elektromos csoport, amely a hitelezéseket végzi el. Mint régen, most is többségében fiatalok dolgoznak a műhelyben. Ezért az elmúlt évben ifi üzemmé alakultak. Úgy dolgoznak, hogy azzal elismerést és dicséretet szerezzenek maguknak. Ehhez járul az is, hogy külön vezetőt kaptak Kiss Gergely Lajos személyében. De vegyük csak sorra, miért is emlegetik és dicsérik a műszerész műhely kollektíváját.

Az ellenforradalom után e műhely fiataljai a vállalatban belül

elsőnek kezdeményezték a munkaversenyt.

A három csoport egymás között vetélkedett a gazdaságosabb és pontosabb munkáért. Kezdetben a vezetők között is akadtak olyanok, akik nem adtak helyet a nyilvánosság előtt kezdeményezésüknek. De ma már elismeréssel beszélnek róluk. A fiatalokat nem keserítette el, hogy a verseny-mozgalmuk nem látott napvilágot. Kezdetből fogva havonta értékelik a három csoport között az elsőséget. Az eredmények értéke-

A Lottó nyerőszámai: 13, 41, 47, 80, 87

KÁRPITOZOTT BÚTOROK szociális kedvezménytel, gyönyörű kivitelben. Reklámok, fotóelek, párnázott székek, szőnyegek, asztalok nagy választékban. Galambosi Béla kárpító, Budapest, VII., Lenin krt. 20. Telefon: 227-417.

lésekor 1 hónap elteltével — figyelembe veszik: a tanulókat hogyan segítik a szakma elsajátításában, mennyi anyagot takarítottak meg, betartják-e a munkafegyelmet stb. A legjobb eredményt elérő csoportot 500 forint pénzdíjjal jutalmazzák. Ez a még jobb eredmények elérésére serkenti a csoport tagjait. A versenyből leggyakrabban a mechanikai csoport került ki győztesen, amelynek vezetője most Lantos Sándor. De a többi csoportok is dicséretre méltóan lájták el a rájuk bízott munkát. Az egész műhely dolgozóinak szorgalmáról beszél az is, hogy a régi kiselétezt műszereket felújítják, igazolatlan hiányzó, vagy későnővő nincs a kollektívában.

Védelmük a társadalmi tulajdon.

A komplikált, precíziós műszerek hitelezését is elvégzik a műhelyben belül, amivel a legutóbbi értékelés szerint 300 000 forintot takarítottak meg. Vagy az, hogy minden műszernek van tartaléka, ezzel üzemszavarok veszélyét hátrítják el. A műhely létszáma, s az ott dolgozók szakképzettsége lehetővé teszi azt is, hogy a beru-házásokban szereplő új műszerek beszerelését, üzembehelyezését elvégzik.

Most ismét nagy munka vár a műszerész műhely dolgozóira. Február elején az ammóniagyárban egy gázellenőrző készülék beszerelését, hitelezését, üzembehelyezését kezdik el. Ezt úgy szeretnék elvégezni — mondják a műhely dolgozói —, hogy ne

kelljen német szerelőket igénybevenni e külföldön készült műszer üzembehelyezéséhez.

A párt és a KISZ szervezet segíti a munkát. Rendszeresen, havonta pártcsoport értekezleteket tartanak, ahol közösen beszélnek meg a hiányosságokat, eredményeket. Az üzemvezető is havonta tájékoztatja a pártcsoportot a munkák menetéről. A napokban 24 főből álló

KISZ brigádot alakítottak,

amely feladatul tűzte a hulladékgyűjtést.

Ne gondolja azért senki, hogy a műszerész műhely kollektívájának nincs panasz, vagy kérése. Igaz, nem nagy dologról van szó, de ha mód van rá, teljesítések kérésüket az illetékesek. Mivel a műhely, a gyár „B” oldalán van, hadd járjanak ki a „B” oldali portán, úgy, mint pár hónappal ezelőtt. Most le kell menni az „A” portához, és ezzel 10-15 pernyi időt vesztenek és naponta 25-30 mennek csak ebédelni a kantinba.

— Azt is írja meg — mondják búcsúzóul, — hogy a napokban beindítjuk a rádiókört, az önképzés alapján.

Sokat változott a műszerész műhely három-négy év alatt. De ma is olyan szorgalommal, olyan fiatalosan dolgoznak, mint pár évvel ezelőtt. Úgy „örködnék” az üzemszerekben a műszerekben, hogy azok ne akadályozzák a termelést, hanem a jobb eredményeket segítsék elő.

Fordítsunk nagyobb gondot a munkaegészségügyre

A múlt héten egészségügyi brigádvizsgálat volt Várpalotán. A vizsgálat első kérdése az volt, miért van ilyen sok baleset, és miért ilyen magas a táppénzes százalék? De nemcsak a brigádvizsgálat kérdezi ezt, hanem valamennyi hivatalos személy, akivel beszélnek, és valamennyi értekezlet ezt tárgyalja. Az „Új Várpalota” szerkesztőségének felkérésére megpróbálók rámutatni az okokra, azokra a problémákra, amelyek megoldásra várnak.

Az üzemi balesetek sajnos, sokszor nagyobb számban fordulnak elő, mint azt a hivatalos szervek tudják. Ugyanis nem minden üzemi balesetet jelentenek be. Ennek oka részben az, hogy a kisebb balesetet szenvedett dolgozó (ha saját hanyagságából, vagy vigyázatlanságából ered a baleset) fél a kivizsgálástól és az esetleges büntetéstől. Másrészt statisztikai szempont az üzem részéről; a felügyeleti szervek tudnak a balesetről, mégsem állítanak ki baleseti cédulát, így a Bányarendészet nem is tudja kivizsgálni. (Lehet, hogy ilyenkor a felügyeleti szervek hanyagsága derülne ki, mint baleseti ok.) A balesetek nagy számának meglátásom szerint három fő oka van.

Nagyon sok az új dolgozó. (1952. évben 4073 új embert vettünk fel a bányába.) Az új dolgozókat szokatlan környezetben, szokatlan munkakörülmények között, sokkal hamarabb éri baleset, mint a régi dolgozó, a 6 hónapos bányajárás is kevés ahhoz, hogy megszokja a környezetet és megismerje a veszélyeket. Mégis elég gyakran megtörténik, hogy a bányajárást lerövidítik és a dolgozót hamarabb állítják munkába.

A dolgozók fegyelmetlensége: Az újonnan felvett dolgozók 80 százalékban a fiatalabb korosztályhoz tartoznak, ahol a fegyvel, tovább menve a munkafegyvelm igen gyenge lábon áll. (Ami bizonyít az is, hogy nagyon sok közöttük az önkényes kilépő, vagy az olyan, aki egy évben

négyszer-ötször is munkahelyet cserél.) Ezek a dolgozók a figyelmeztetéseket nem hallgatják meg, az utasításokat nem hajtják végre, és hamarabb történik velük baleset.

A felügyeleti szervek lazasága.

Elnézik a hiányosságokat, de nemcsak, hogy elnézik, hanem sok esetben még helyeslik is, amikor az üzemi szemléken a tűzési és biztosítási hiányosságokat szóvá tesszük, mondván, „jó ez a főte, megáll ez így is”. Sokkal nagyobb felelősségérzettel, kötelezőteljesítéssel, és szaktudással kellene a felügyeleti szerveknek beosztásukat végezni, s jó példával elől járni. Ha a frontmester, vagy a többi felügyeleti szerv sejcispakában jár, nyilván az összes beosztottja ugyanazt hordja, és a fejszerűlések száma erősen megszaporodik. Ha a felügyeleti szervek nem követelik meg a munkahelyeken a tisztaságot és a rendet, akkor a dolgozók sem törődnek vele, a vágatok tele lesznek fával, csövekkel, sínekkel, vízzel, sárral, stb. megint szaporodik a baleset. Ha a frontmesterek nem követelik meg, a precíz, előírt tűzést és biztosítást, akkor a dolgozók is hanyagul végzik azt. A felügyeleti szerveket pillanatnyilag csak egy dolog érdekli, hogy mennyi a csilleszám, más nem fontos. Nagyon jól tudom, hogy a csilleszám is fontos, a tervteljesítés is szükséges, de ez nem mehet az emberek testi épségének, egészségének a rovására. Január 19-én például a Ferenc-bányán voltam üzemi szemlén. Mind a négy front állt hosszú ideig, mégis a frontmesterek elnézték, hogy volt föltni, ahol csak 3 szál deszka volt tűze a főtebe (az előírásos alsópadi 10 deszka helyett), az is úgy, hogy csak az egyik végét tartotta a tigl, a másik szabadon lógott. Ugyanakkor és ugyanott az egyik legrosszabb föltniben egy olyan csillás dolgozó teljesen egyedül, minden felügyelet nélkül, akl még csak harmadik napja volt a fronton, a bányánál is csak

1956. december 16-a óta. Mondanom se kell, ha erre az emberre rászakad a tető, a frontmestert semmi sem menti meg a börtöntől.

A magas táppénzes alakulásban

igen nagy számmal szerepelnek légúti megbetegedések, amit nem indokol eléggé a téli időjárás sem. A Beszálló-aknai fürdőben például hetek óta csak az első csoport fürdik melegvízben, a későbbieknek legjobb esetben hideg víz jut csak. Természetesen így a légúti megbetegedések erősen megszaporodtak. Az előzményekhez tartozik, hogy még 1956-ban az Aknamélyítők az S. II. akná-nál egy vízgyűjtő vágatot hajtottak ki és ez lett volna hivatva ellátni az S. II.-t és a Beszálló-aknát ivó- és fürdővízzel. Azonban az októberi események alkalmával a vízgyűjtő vágat teljesen tönkrement és nem is lehet helyreállítani, vagy újat kihajtani. Így az S. II.-ről csak némi aknavízet lehet átnyomni a Beszálló-akna fürdőjébe. Ez a víz azonban kevés, ezért rá kell kötni a Beszálló-akna vizét is, ami azonban nagyon iszapos, és a csőhálózatot hamarosan eltömi. Ez az oka a kevés, és a hideg víznek. Január 15-én az S. II. aknán túl Ősi felé, a Mélyfűró Vállalat 1002/146-os fúrólukánál vizet találtunk, amelyet kémiaiilag és bakteorógiailag megvizsgáltattunk. Január 23-án jött vissza a lelet, mely szerint a víz ivásra és fürdésre egyaránt alkalmas. Ezt a vizet vezetjük majd csőhálózatot át a Beszállóhoz és az S. II. aknához. Addig is január 25-én egy nagyteljesítményű szivattyút költöttek be, az S. II.-nél. Így valószínűleg a víz és a fürdő kérdés hamarosan megoldódik. Persze a tröszt műszaki osztálya a vízgyűjtővágat tönkremenetele után, mindjárt megtehetné volna a megfelelő intézkedéseket.

Továbbá a személyszállítás problémáját kell megemlítenem. Ez ugyan beruházási kérdés és helyileg így nem oldható meg, de

Elég volt a művelődési ház körüli huza-vonából!

Egyre gyakrabban találkozunk városunkban azzal a kérdéssel: mikor készül el már végre az új kultúrotthon. S reménykedve találgatják az időpontot. Nemrégiben arról adtunk hírt, hogy április 4-re elkészítik az új kultúrotthont, hisz az év utolsó napjaiban serény munka folyt a kultúrotthon belsejében. De ezt ez év elején mintha elválták volna. A különböző alvállalatok szinte akadályozzák egymás munkáját. A műmárványozók nagy szorgalommal láttak a munkához, de csakhamar abba is hagyták és 1 hónapi szünet után kedden láttak ismét munkához. Ez hátráltatta a többiek munkáját is, hiszen szorosan egymást követve tudják csak végezni az építést. A

parkettázás is lassú ütemben folyik. Pedig nagy szükség van már az új kultúrotthonra. Itt kapnak helyet a képzőművészeti szakkör tagjai, a múzeumbarátok köre, stb. Elég már a határidők eltolásából, ne húzzuk, halasszuk a művelődési ház befejezésének határidejét, hisz csak megdrágítja az építkezést. Ne tőrjék felsőbb szerveink sem ezt a huza-vonót. Nem vizsgáló, hogy a nagyteremben már csak a faszék és parkettázók munkája van hátra, mert az ilyen aprónak látszó kisebb munkák is csak a határidők további elhúzódsát segítik. S így nem április 4-én, de még május 1-én sem szorakozhatnak városunk lakói az új művelődési otthonban.

A szakszervezeti élet hírei

Tartsuk be a határozatokat

Az Ernő-bánya szakszervezetének kérésére a trösztbizottságon határozatba foglalták a fürdőkezelők kicserélését, valamint azt, hogy az elromlott fogasokat kijavítsák.

Sem egyik, sem másik dologban

Ismét lesznek üzemi bajnokságok

Nemrég értesítették a területi szakszervezeti bizottságtól a tröszt szakszervezetet, hogy az 1958-as évben 8 sportágban kívánják megrendezni az üzemi bajnokságokat, melyekre több mint 10 000 forintot felszerelésekre, valamint a kupát is biztosítják.

Cél: a tömegsport kiszélesítése, s

még nem förlént intézkedés. Ma már egyre nagyobb méreteket öltenek a topások, nem beszélve arról, hogy semmi esetre sem egészséges az, hogy egy-egy fogason két-három dolgozó ruháját tartják.

az, hogy a szakszervezetnél visszamaradó pénzt ne vacsorákra, hanem a tömegsport továbbfejlesztésére használják fel. Bajnokságot indítanak: atlétika, asztalitenisz, labdarúgás, kézilabda, röpabda, sakk, teke és természetjárásban. Atlétikából és természetjárásból csak jelvénytörző versenyek lesznek.

mindenesetre beszélni kell róla. Igen sok megbetegedés forrása, igen sok idővesztés és igen sok pénzbe kerül, hogy például az S. II.-ön dolgozó bányász műszak után kimelegedve jön fel a bányából, és a hideg szélben kell várnia az autóbuszra, mely, ha megérkezik, elviszi a Beszálló-aknára, ahol ha van víz megfürdik. Fürdés után vár egy másik autóbuszra, amely elviszi a kis portáig, itt ismét vár egy darabig és átszáll egy harmadik autóbuszra, mely kiviszi őt a Cser-be, a legényszállásra. Naponta kétszeri tortura elegendő ahhoz, hogy elvegye a kedvét az embereknek a bányától.

Végül meg kell említenem női dolgozóink problémáját. Minisztertanácsi rendelkezések szerint, a földalatti munkából a női dolgozókat ki kell vonni. En a magam részéről ezt az intézkedést helyesnek tartom. Azonban igen nehéz lesz, és már most is sok gondot okoz, a bányából kivett női dolgozók elhelyezése. Ez pillanatnyilag korlátolt számban csak a Vegyes-üzemnél, Gép-üzemnél és a külszíni fejtésnél lehetséges. Helytelen dolognak tartom azonban, hogy a Gépészet és a Vegyesüzem ismételten vesz fel új női dolgozókat, amikor a bányából kivett női dolgozók elhelyezése különben is sok gondot okoz. Ezek után már a párt-szervezetnek és a végrehajtó bizottságnak kell a kormány-szervekkel megoldást találni, hogy a felszabaduló nagyszámú női dolgozók részére valamilyen könnyűipari munkalehetőséget biztosítson, ami azonban nem könnyű feladat, mert lényeges beru-házás szükséges hozzá.

Bejegyzésül hangsúlyozni szeretném, hogy cikkem megírásakor semmiféle bántani akarás nem vezetett, csupán a figyelmet szeretném az okokra, a problémákra és a hibákra irányítani, főképp azokra, amelyek könnyen kijavíthatók helyben.

Dr. Jersey Pál